

Yvonne Dohna Schlobitten

**Guardini i Michelangelo: patnja u umjetnosti
Suprotstavljene strane u umjetničkom stvaralaštvu**

Cilj eseja je raspraviti u Guardinijevoj analizi umjetničkog rada Michelangela osnovne pojmove njegove filozofije. Cjelokupna Guardinijeva analiza, od Michelangelove poezije do strukture njegova umjetničkog stvaralaštva, odnosi se na mogućnost razvoja sustava koji može izraziti specifično iskustvo: iskustvo gledanja koje, kao i *Weltanschauung*, može rekreirati stvarnost kao konkretni život. Izgled umjetničkog djela, prema Guardiniju, pretpostavlja prihvaćanje svijeta kao imanentanog i transcendentnog. Čini se da je Guardini 1907. osjetio taj pogled, kad je pokušao poezijom izraziti pogled upućen Vittoriji Colonna, ljubeći je a da ju nije vidio. Vidjeti za Michelangela predstavlja pasivan čin, ali istodobno i aktivan budući da iz tog pogleda crpi znanje o samome sebi. Knjiga o Michelangelu otkriva Guardinijeve koncepte u konkretnosti analize. Forma je za Guardinija kreativni oblik. Forma je uvijek i konkretna i dinamična, poput Michelangelovih stihova. Umjetnička se forma mora pronalaziti, što se događa u slučaju prepoznavanja u drugom; time kreativni čin dobija aktivni karakter. Guardini nam pokazuje da nije bila ideja ili ideal koji su vodili Michelangela, već susret s drugim (u ovom slučaju s Vittorioom Colonna). On je „drugoga“ gledao s ljubavlju i tako prepoznao „plemenito“ u drugom što ga čini lijepim - proces antropološkog, duhovnog i estetskog prepoznavanja.